

I Hvidovre sætter børn på døgninstitution selv dagsordenen gennem systematiske samtaler

På døgninstitutionen Hvidborg i Hvidovre Kommune gennemfører pædagogerne hver 14. dag samtaler med alle børn i et fast format. Gennem samtalerne får barnet mulighed for at præge sin egen hverdag ved at fortælle, hvordan det har det, og om noget bør ændres.

OMRÅDE
SOCIAL

INDDRAGELSESMÅDE
BØRN SOM RÅDGIVERE

KOMMUNE
HVIDOVRE

Jeg plejer at sige min mening. Det er man nødt til, ellers kommer der jo ikke noget ud af det.

UNG PÅ DØGNINSTITUTIONEN

HVORFOR INDDRAGE BØRN OG UNGE?

På døgninstitutionen Hvidborg gennemfører man systematisk samtaler med institutionens børn for at zoome ind på børnenes hverdag og oplevelser. Formålet med at sætte samtalerne i system er at tydeliggøre barnets stemme og dermed forme hverdagen og den pædagogiske praksis ud fra barnets ønsker og behov.

Lederen fortæller, at de kontinuerlige samtaler giver en unik mulighed for systematisk at inddrage barnet, så det selv sætter ord på, hvordan det trives, og hvad det synes om hverdagen og de voksne. Selvom personalet er dygtige til at have fokus på barnet, får de en anden indsigt ved at spørge barnet selv. *Man går ikke kun rundt om barnet, man går ind i barnet*, fortæller en medarbejder.

HVORDAN SKER SELVE INDDRAGELSEN?

Hver 14. dag har hvert barn på Hvidborg et minimøde med sin kontaktpædagog, hvor de sammen gennemfører en samtale på baggrund af dialogkonceptet FIT (*Feedback Informed Treatment*). FIT er blot ét af mange samtalekoncepter, som kan bruges til systematisk at inddrage barnets perspektiv på dets trivsel og hverdag. Det afgørende er, at pædagogen har et fast format, hvor vedkommende kan tale med barnet om, hvordan det har det, og om barnet oplever, at de voksne er gode til at lytte og hjælpe.

Det er gennem samtalen, at de voksne får indblik i børnenes oplevelser og nuancerne heri. Det har desuden stor betydning for barnet at have en-til-en-tid med den voksne, hvor barnet er i centrum og bliver set, hørt og anerkendt.

Samtalen foregår altid i rammer, der er trygge og hyggelige for barnet. Der kan være faste ritualer knyttet til samtalen, fx at drikke en kop kakao, eller at samtalen foregår i

forbindelse med leg eller en cykeltur. Det kommer an på barnets præferencer. Det afgørende er blot, at barnet føler sig tryk til at deltage aktivt i samtalen. For nogle børn er møderne skemalagt (fx hver anden tirsdag i engelsktimen), mens møderne afholdes mere ad hoc for andre. På samme måde varierer længden på samtalerne, da det også i dette tilfælde er barnets lyst og behov, som sætter rammen.

Mange af børnene på Hvidborg har tidligere haft dårlige erfaringer med det kommunale system. Derfor har mange af børnene også indledningsvist haft svært ved at indgå i samtalerne. Børnene bliver dog trygge ved samtaleformen, fordi samtalerne er et tilbagevendende punkt i deres hverdag. Et barn fortæller fx, hvordan hun stak af inden sin første samtale, men at hun nu har oplevet, at der reelt bliver lyttet til hende, og at hun kan få indflydelse på ting i sin hverdag. De ansatte fortæller desuden, at systematikken i samtalerne baner vej for, at pædagog og barn får talt om ting, som ellers kan være svære at tale om. Barnet kan også selv efterspørge en samtale, hvilket kan være en naturlig måde, hvorpå man kan sige, at man gerne vil tale om noget en-til-en.

HVAD SKER DER MED BØRNEPERSPEKTIVER?

Det er i den direkte samtale mellem barn og pædagog, at de systematiske samtaler har deres vigtigste anvendelse. Gennem samtalerne føler barnet sig hørt og får direkte respons fra pædagogen på sine ønsker. Det kan være simple ting, som kan løses her og nu, fx en aftale om en måde at blive vækket på eller badetider. Det kan også være større ting, som pædagogen skal undersøge yderligere, fx ønsker om fritidsaktiviteter eller et ønske om at være længere tid i SFO.

Hver sjette uge holder personalet interne indsatsmøder, hvor de drøfter samtalerne, og hvad personalet kan gøre for

at øge det enkelte barns trivsel og/eller imødekomme dets ønsker, fx om at skifte værelse eller at komme oftere hjem. Det er ikke sikkert, at barnets ønsker kan blive opfyldt, men personalet tager barnets perspektiver med i deres drøftelser.

Pointerne fra samtalerne bliver også brugt i forbindelse med netværksmøder med barnets sagsbehandler og i statusnotater om barnet. På denne måde er de systematiske samtaler med til at styrke barnets stemme i sagsbehandlingen.

Det er så vigtigt, at medarbejderne lærer at sige til børnene: 'Det er dit liv, din stemme, og jeg vil gerne hjælpe dig til, at din stemme bliver større. Det kan vi gøre ved, at du siger, hvordan du har det, og om du føler dig forstået.'

INSTITUTIONSLEDER

Det er snakken, der er det vigtigste. Det er ikke så meget de der mærkater, men at man får snakket om, hvordan man har det.

UNG PÅ DØGNINSTITUTIONEN

GODE RÅD FRA HVIDOVRE KOMMUNE

- Lad samtalerne med børnene være dialogbaserede. Selve samtalen er vigtigere end eventuelle markeringer i et skema.
- Hav fokus på implementering og på at fastholde brugen af det givne samtalekoncept. Både børn og personale får mest ud af samtalerne, hvis de bliver en del af kulturen på stedet.